

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome I. Alvarez De Paz In omnes libros De Vita Spirituali Eiusque Perfectione

Álvarez de Paz, Jacobo

Antverpiæ, 1620

Quod magnum bonum sit hæc omnia mala sæculi effugisse per religiosam
vitam. caput, 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49057](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49057)

14 P. ALVAREZ DE PAZ

Omnia mundana nos impediunt, omnia nos vinciunt, ne curramus in cælum, ne hostium nostrorum manus fugiamus. In medio illorum tanquam in medio veprium & tribulorum constituti, non occasiones exercendi virtutes, quæ sunt bona summo conatu exoptanda, sed incitamenta peccatorum & seminaria curarum, quæ nos veluti spinæ pungant inuenimus. Vnde Ioannes Damascenus: valde abhorremus (ait) corruptibilia hæc, & mortalia vitæ negotia, in quibus nihil potest inueniri firmum neque planum, neque stabile in se ipsis, sed vanitas sunt omnia, & afflictio spiritus, multas in puncto ferentes transmutationes. Somno enim & umbra & aura per aërem flante sunt fragiliora, minimaque inest eis gratia, & neque gratia, sed error quidam, & seductio malitiæ mundi, quæ non diligere, sed potius odire ex corde præcipimur.

*Damas.
hbr. de
Barlaâ,
c. 12.*

CAP. IV.

*Quod magnum bonum sit hac omnia mala
seculi effugisse per religiosam vitam.*

Nemo est qui non videat, magnum bonum, & præstantissimum Dei donum esse, ab his nos malis euasisse, & in religiosam vitam euolasse. Et quidem hoc diuinum beneficium duplex est: alterum, quod reli-
giôsi

DE VITA SPIRIT. EPIT. IS
giosi tantis malis eripimur, neque enim par-
uum bonum est carere malo, & præsertim
tanto malo, quod cumulus omnium malo-
rum esse videtur. Alterum verò quo contra-
rijs bonis beneficijsque donamur: ita profus
nos in religiosa vita duo hæc beneficia rece-
pimus, & quod mala sæculi intolerabilia ef-
fugimus, & quod bona ineffabilia, quæ nun-
quam in mentem nostram venerunt sumus
sine meritis assequuti.

Ingens bonum est ab aliquo magno malo
eripi, quanto maius erit à tantis simul malis
educi? præstantissimum bonum est aliquod
maximum beneficium sine vlllo meritò acci-
pere, quantò præstantius erit tantis, ac tam
diuinis beneficijs simul ditari? iam non ex-
probat nobis Dominus: *Radix tua, & genera-
tio tua, de terra Chanaan.* quia per religiosam
vitam, non incolæ terræ sumus, sed cæli ha-
bitatores efficitur. Portio namque nostra in
terra viuentium, & noster municipatus in
cælis est, non habemus hic manentem ciui-
tatem, sed futuram inquirimus; cuius si regu-
lam nostram custodiamus, iam ciues decreti
sumus. Nec mirum esse debet si ciues patriæ
cælestis habitemus in terra, quia terram inco-
limus, non tanquam ciues sed tanquam ad-
uenæ, & peregrini. Peregrinus (inquit Ber-
nardus) viâ regiâ incedit, non declinat ad
dexteram, neque ad sinistram: si fortè iurgan-

Ezech.
16.

Pf. 141.

Bern.
serm. 7.
quadr.

tes viderit, non attendit; si nubentes, aut choros ducentes, aut aliud quodlibet facientes, nihilominus transit; quia peregrinus est, non pertinet ad eum de talibus. Ad patriam suspirat, ad patriam tendit, vestitum & victum habens, non vult alijs onerari. Quis non videat hæc omnia religiosis convenire? quia à Domino charitate dilatati, regiã viam mandatorum currunt, sæcularium iurgia nec respiciunt quidem, ludos & prosperitates non curant: suum iugiter desunt incolatum, di-

Psa. 38. *Quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei: Qui ita transeunt per terram Chanaan ad terram promissam, ad patriam viventium festinantes, & ibi desiderio & operum imitatione habitantes, iam desierunt esse incolæ sæculi, & facti sunt incolæ cæli, ciues sanctorum, & domestici Dei. Iam non dicitur nobis, qui sæculo valediximus: pater tuus Amorrhæus, & mater tua Chetæa. quia illud à Domino mandatum accepimus, & patrem nolite vocare vobis super terram, Unus est enim pater vester, qui in cælis est.*

Mat. 23 *Quid mihi cum parentibus, qui me ad labores & lachrymas genuerunt? Quid mihi & illis, nam postquam illos reliqui, mei oblitos esse cognoui? Pater enim meus & mater mea dereliquerunt me: dominus autem assumpsit me. Quid*

Psa. 26. *tandem mihi & illis, quos obliuisci & relinquere iubcor, vt partem, quam optavi, in æ-*

ternum

ternum accipiam? pater meus es tu, quem sequor, quem amo, cui placere, & similis esse cupio, Deus meus, & susceptor salutis meæ.

CAPVT V.

De bonis vitæ Religiosæ, quanta benignitate Deus religiosos adspiciat.

Religiosa vitæ cælum est, aut imago quædam cæli sanctissima, quam sicut stellæ firmamentum, ita varia ac innumera bona condecorant. Ingressus ipse plurimis bonis plenus est, quæ Deus ad victoriam sæculi & comitū eius diaboli, & carnis, & ad noui hospitis in suam domum gratanter admissi consolationem impertit. Progressus innumerabilibus donis, & occasionibus proficiendi refertus, quibus homo ad vitæ puritatem euehitur. Egressus mirabili tranquillitate mentis, & abundantissimis ad beatitudinem acquirendam auxilijs cumulatus. Quare æquum sane est, vt tam ingens beneficium agnoscamus, & misericordias Domini in æternum cantemus. Iste autem misericordiæ quas Deus in religiosos contulit, ad breue compendium redactæ, duæ sunt, à Paulo recensitæ: *Qui eripuit nos (inquit) à potestate tenebrarum, & transtulit in regnum filij dilectionis suæ.* Magnum beneficium quod

Coloss. 1

B Deus